

Ministerraad van 12 juli 2013

INSTEMMING MET DE AMEDEMEMENTEN BIJ HET STATUUT VAN ROME VAN HET INTERNATIONAAL STRAFHOF

De ministerraad stemt in met de zeven amendementen bij het Statuut van Rome betreffende de misdaad van agressie (11 juni 2010, tijdens de Herzieningsconferentie van het Statuut van Rome te Kampala van 31 mei tot 11 juni 2010).

De drie voornaamste amendementen zijn:

- amendement 2 dat een nieuw artikel 8bis inlast dat het begrip ‘misdaad van agressie’ omschrijft als “het plannen, voorbereiden, in gang zetten of uitvoeren, ... van een daad van agressie die door zijn aard, ernst en schaal een onmiskenbare schending vormt van het Handvest van de Verenigde Naties”. (§1). Het begrip “daad van agressie” wordt verder onder punt 2 omschreven als “het gebruik van wapengeweld door een Staat tegen de soevereiniteit, territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van een andere Staat, of op enige andere wijze die onverenigbaar is met het Handvest van de Verenigde Naties”
- de amendementen 3 en 4 die nieuwe artikelen 15bis en 15ter inlassen betreffende de uitoefening van rechtsmacht door het Hof met betrekking tot de misdaad van agressie, nadat een zaak bij het Hof aanhangig werd gemaakt door een Staat die partij is of door de aanklager op eigen initiatief (artikel 15bis) of nog, door de Veiligheidsraad (artikel 15ter).

Daarnaast werden vier secundaire amendementen goedgekeurd die ingevolge de inlassing van de omschrijving van het begrip ‘misdaad van agressie’ in het Statuut van Rome noodzakelijk waren.

Er werd lang van gedachten gewisseld over het verband tussen, enerzijds, de beslissing van de aanklager een proprio motu onderzoek naar de misdaad van agressie in te stellen en, anderzijds, de beslissing van de Veiligheidsraad om het eventuele bestaan vast te stellen van een daad van agressie die de ‘misdaad van agressie’ die het voorwerp is van het voormeld onderzoek, tot gevolg had. Het nieuwe artikel 15bis, punten 6 tot 9, handelt over de wisselwerking tussen de Aanklager en de Veiligheidsraad, zonder evenwel de uitoefening van de bevoegdheid door de eerste te onderwerpen aan de beslissing van de tweede.